

dringsforslag under Nr. 4, som jeg ogsaa skal s ie et Par Ord til, sk ndt jeg for mit personlige Bedkommende ikke har Noget derimod, men det forekommer mig dog ikke, at vi skulle tage en Rettighed fra Jordbrugerne eller F sterne. I den tidligere Lovgivning af 1840 havde man givet dem en storre Ret, og nu vil man her fratage Jordbrugerne og F sterne en Ret, de tidligere have havt; dette tror jeg ikke, man skal gj re. — Dern st er der et V ndringsforslag, der er stillet af det  erede Medlem for Sk nderborg Amts 1ste Valgkreds (Lauber) m. Fl. Jeg skal ikke gaa videre ind derpaa, men maa bede det  erede Thing at stemme imod det. Derimod er der af den h itagede Indenrigsminister stillet et Forslag, som er meget godt anbefalet, nemlig Forslaget under Nr. 13, hvor der staar „eller Hunde af Mynderacen“. Dette finder jeg, er et meget praktisk Forslag, idetmindste vinder det min Anerkjendelse; og jeg tror, at det vil vinde mange Landfolks Anerkjendelse, thi jeg kjender Exempler paa, at unge Mennesker, som ikke bestille Andet, saasnart Jagttiden begynder, tage et Gev r i Haanden, og saa have de en af disse Hunde med, just ikke en Mynde, men dog en Art af dem, og streife da rundt omkring med en saadan Hund og fange vistnok mange Harer og andetslags Dyr dermed; men dette anser jeg ikke for nogen heldig Maade at jage paa. Og ikke nok dermed, men om Sommeren streife disse Hunde omkring og genere Kreaturet ude omkring paa Markerne; jeg skal derfor meget tilraade at stemme for den h itagede Indenrigsministers Forslag. Jeg skal forresten ikke gaa videre ind paa de V ndringsforslag, men maa anbefale at vedtage alle dem, der ere stillede af Udvalget og tiltraadte af den h itagede Minister. Det  erede Thing vil forstaa, at jeg ifølge mine Udtalelser ikke meget varmt kan anbefale Forslaget under Nr. 5, men jeg b ier mig som sagt for Thingets Overbevisning.

Talers Uttringer kan jeg fuldst ndig tiltr ede, og jeg maa betone den V rme, hvormed han lagde det h ie Thing paa Sinde, at det, hvorom det gjaldt ved disse Fredningsbestemmelser, var at beskytte Landboerne mod, hvad der under visse Forhold kan stige til en Landeplage, idet det er en Belf rdsjag, at deres Marker beskyttes mod Larver, Markmus og andre skadelige Dyr, som, naar de tage altfor stærkt Overhaand, fuldst ndig kunne ruinere vedkommende Giere. Jeg vil meget bede det h ie Thing overveie, at de Interesser, som paa den ene Side opstilledes, idet man søgte en storre Frihed i Jagtens Ud velse, ere aldeles forsvindende smaa mod de overordentlig store Interesser, der staa paa Spil, hvor der er Tale om at forhindre de Ulykker, der opstaa ved, at Larver, Markmus og sliige skadelige Smaaahyr i en uforholdsm ssig Grad tage Overhaand. Men naar den  erede sidste Taler var saa enig deri, kan jeg ikke forstaa, at han drog saa stærkt tilf ls mod Uttringer af min  erede Sidesmand (Raben), om at R ven, Silderen og Maaren, men da navnlig R ven, jo udrydder mange Markmus osv. Uden at jeg selv er stærkt interesseret i disse Spørgsmaal eller l gger nogen videre B gt paa dem, forekommer det mig dog, at der har fundet Overdrivelse Sted ved Forh ndlingen desangaaende, og at man har misforstaaet det  erede Medlems Udtalelser saavel som hans Forslag. Det første Forslag, som har stillet, og som gaar ud paa, at det skal v re „enhver Bruger tilladt i sin Gaard og Have paa enhver Maade at fange og dr be samt under Jagttagelse af Brandanordningerne at slyde Sildere“ osv., giver jo Bruger n en saa fri Tilladelse til at slyde dem i sin Eiendom, at jeg ikke kan forstaa disse Uttringer om, at man skal staa med H nderne i Lommen og se paa, at Ens Fjertr e stj les. Der er en anden Omst ndighed, hvorpaa jeg skal gj re Thinget og den  erede Taler, som interesserede sig for det Slags Ting, opm rksom, det er de forskjellige Anstuelser, der ere fremkomne derved, at, hvad

Jagd: Den første Del af den  erede sidste